

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Fondul Proprietatea SA

Tuženik: SC Hidroelectrica SA

Prethodna pitanja

1. Smatra li se, u smislu članka 107. UFEU-a, sudjelovanje rumunjskog društva s javnim kapitalom u kapitalu mješovitog društva (rumunjsko-tursko) državnom potporom glede koje postoji obveza obavješćivanja iz članka 108. stavka 3. UFEU-a?

Predstavlja li to sudjelovanje u kapitalu javno financiranje selektivne naravi i može li utjecati na razmjenu između država članica Europske unije?

2. Može li se smatrati da je takvim sudjelovanjem društva s javnim kapitalom, proizvođača električne energije, povrijeđeno načelo razdvajanja prijenosnog sustava i operatora prijenosnog sustava uređenog u članku 9. Direktive 2009/[7]2/EZ ⁽¹⁾, o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije?

⁽¹⁾ Direktiva 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ (SL L 211, str. 55.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 29.)

Tužba podnesena 26. siječnja 2016. – Europska komisija protiv Republike Finske

(Predmet C-42/16)

(2016/C 118/15)

Jezik postupka: finski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: J. Hottiaux i I. Koskinen)

Tuženik: Republika Finska

Tužbeni zahtjev

Komisija od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da Republika Finska time što je izdala duplikate vozačkih dozvola valjanost kojih istječe 18. siječnja 2033. nije ispunila svoje obveze iz članka 1. i članka 7. stavka 2. Direktive 2006/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006 o vozačkim dozvolama ⁽¹⁾ i da time što se nije priključila mreži EU-a za vozačke dozvole nije ispunila svoje obveze iz članka 7. stavka 5 Direktive 2006/126/EZ,
- naloži Republici Finskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Jedan od središnjih ciljeva Direktive 2006/126/EZ je povećanje sigurnosti vozačkih dozvola. Taj cilj može se postići primjenom rokova propisanih direktivom te se prilikom izdavanja vozačkih dozvola mogu primijeniti najnovije mjere kako bi se spriječile krivotvorine i postigli ciljevi direktive u području sigurnosti prometa. Članak 1. Direktive 2006/126/EZ propisuje uvođenje nacionalne vozačke dozvole u skladu s obrascem Zajednice prikazanim u Prilogu I. U članku 7. stavku 1. direktive uređeni su zahtjevi za vozačke dozvole, a u članku 7. stavku 2. određuje se valjanost dozvola izdanih od 19. siječnja 2013. Valjanost duplikata vozačkih dozvola u Finskoj izdanih nakon 19. siječnja 2013. može biti puno dulja nego što je to propisano člankom 7. stavkom 2. točkama (a) i (b) Direktive 2006/126/EZ.

U skladu s člankom 7. stavkom 5. točkom (d) Direktive 2006/126/EZ države članice moraju koristiti mrežu EU-a za vozačke dozvole nakon njezine uspostave. Mreža EU-a za vozačke dozvole (RESPER) osnovana je i uspostavljena 19. siječnja 2013. Budući da se Finska nije pridružila mreži EU-a za vozačke dozvole (RESPER), u njoj se ne može provjeriti jesu li ispunjene pretpostavke za izdavanje vozačke dozvole. Druge države članice ne mogu zajedno s Finskom provjeriti ispunjavanje pretpostavki za izdavanje vozačke dozvole niti s Finskom razmjenjivati podatke preko te mreže. Stoga s Finskom nije moguća razmjena podataka preko mreže EU-a za vozačke dozvole u skladu s člankom 15. Direktive 2006/126/EZ.

(¹) SL L 403, str. 18. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 8., str. 107.)

Tužba podnesena 1. veljače 2016. – Europska komisija protiv Savezne Republike Njemačke

(Predmet C-58/16)

(2016/C 118/16)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: W. Mölls i L. Nicolae, agenti)

Tuženik: Savezna Republika Njemačka

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da Savezna Republika Njemačka nije ispunila svoje obveze iz članka 2. stavka 3. i članaka 6., 7. i 9. Direktive 2005/65/EZ (¹) Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o jačanju sigurnosne zaštite luka time što je propustila da osigura da se za sve luke u Sjevernoj Rajni i Vestfaliji definiraju granice luka, odobre procjene i planovi sigurnosne zaštite luka te odobri časnik za sigurnosnu zaštitu luka.
- naloži Saveznoj Republici Njemačkoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U skladu s člankom 6. Direktive 2005/65/EZ države članice moraju osigurati da se za sve luke obuhvaćene ovom Direktivom sastavi procjena sigurnosne zaštite luka i da ih odobri dotična država članica. Te procjene sigurnosne zaštite u skladu s Prilogom I. Direktivi moraju uključivati utvrđenje svih područja koja su relevantna za sigurnosnu zaštitu luka, među ostalim granice luka.

U skladu s člankom 2. stavkom 3. države članice za svaku luku definiraju granice luka uzimajući u obzir informacije koje proizlaze iz procjene sigurnosne zaštite luka. Stavak 4. uređuje slučaj u kojem granice lučkog pristaništa u smislu Uredbe (EZ) br. 725/2004 (²) stvarno obuhvaćaju cijelu luku.

Inspekcija provedena 2013. pokazala je da nisu izvršene procjene sigurnosne zaštite za barem 11 luka u Sjevernoj Rajni i Vestfaliji obuhvaćenih Direktivom 2005/65/EZ. Iz daljnje korespondencije proizlazi da se ta situacija dosad nije promijenila.

Barem u istom opsegu ne postoje ni definicije granice luka jer se one zauzvrat temelje na procjeni sigurnosne zaštite, kao što je prethodno navedeno.